

حکایت همسران تروریست‌ها از زندگی داعشی

نورالخدا اهل لبنان به اصرار همسر و تاکید وی بر اینکه «داعش آنقدرها هم بد نیست» همراه وی به سوریه آمده است. اما زمانی که به محل رسیدند، او متوجه شد که اوضاع به شکل دیگری است.

به گزارش آران نیوز: به نقل از اسپوتنیک، یکی از زنان به نام خدیجه اهل تونس در یک جمله زندگی خود را به تصویر می کشد: «خشونت، ظلم و فقدان راهی برای فرار» او می گوید که بسیاری از همسران تروریست ها اهل کشورهای دیگر بودند. اگر شوهرت کشته بشود، با حضور شاهد و اجازه خویشان، زن مرد دیگری می شوی.

نورالخدا اهل لبنان به اصرار همسر و تاکید وی بر اینکه «داعش آنقدرها هم بد نیست» همراه وی به سوریه آمده است. اما زمانی که به محل رسیدند، او متوجه شد که اوضاع به شکل دیگری است. او می گوید: «اگر می دانستم داعشی ها چطور افرادی هستند، با شوهرم به آنجا نمی رفتم».

به گفته هر دو زن، آنها را در اتاق های کوچکی بدون پنجره محبوس کرده بودند. کودکانشان با شپش دست و پنجه نرم می کردند، اما هیچ کس آنها را به دکتر نمی برد. خدیجه می گوید که شبه نظامیان به غیر از زنان شرعی، با برده های جنسی هم وقت می گذراندند. آنها را خریداری می کردند و به هم هدیه می دادند. به این زنان حتی بیش از زنان خود اهمیت می دادند. قیمت یک برده بین 10 تا 30 هزار دلار بود. نورالخدا می گوید که برخی از دختران توانستند فرار کنند، اما شبه نظامیان دوباره آنها را می گرفتند و سرنوشتشان جز مرگ نبود.

خدیجه برای خبرنگار راشا تودی تعریف می کند: «ما و شوهرانمان اشتباه بزرگی مرتکب شدیم که به اینجا آمدیم. به همه توصیه می کنم که از آنها دوری کنند. دولت اسلامی داعش که دم از اسلام و شریعت و زندگی طبق سیره پیامبر و دستورات قرآن می زند، چنین جای مخوفی است. تمام کسانی که با آنها مخالفت می کنند را سر می برند. هر دو زن اعتراف می کنند که از بین زنان شبه نظامیان، افرادی هم هستند که با این شرایط کاملا کنار آمده اند. آنها فقط به خاطر زنان برده که شوهرانشان به هم هدیه می دهند ابراز ناراحتی می کنند.